

је иницијатива младих креативаца спремних да се придруже нашој широј културно -уметничкој сцени. У екипу фестивала, од организатора до излагача улазе тинејџери од 14 до 19 година. Зимска варијанта фестивала носи назив Прехлад и ове године се одржава у Културном Центру Град 20, 21 и 22. марта. **Циљ нам је да повежемо младе уметнике и да им дамо прилику да покажу своје таленте.**

ПРЕПАДНУТА ЕКИПА:

Катарина Зарић
Нађа Марјановић
Илија Маршићевић
Маша Секуловић
Дуња Цвејанов
Петар Обрадовић

Дизајн: Нађа Марјановић

. ИЗЛОЖБА ...

Невена Берберовић

Уметност је пре свега стварање - истовремено и процес и производ, а то је толико моћно и магично јер креација покреће свет; он је и сам производ креације. То је начин да оставим део себе у простору и кад нисам ту, нека размена са светом, а ликовна уметност је и начин да повежем унутрашње са спољашњим. Мислим да када не бих стварала, не знам која би моја сврха овде била, и шта би за мене уопште значило да постојим у свету у ком немам неки удео и деловање осим да мирно постојим. А ни како бих понекад помогла себи и смирила то нешто што ме спречава да само мирно постојим, све док спољашњост није мало дестабилизована да би унутрашњост била мало стабилнија. Баланс.

Нађа Михић

Ликовним изражавањем се борим против својих случајних непријатности и претеране формалности. Кроз илустрацију интрепретирам личне вредности, срећу и остале неодређене тежње. Свака звездица, боја и небо представља неку моју баналну мисао.

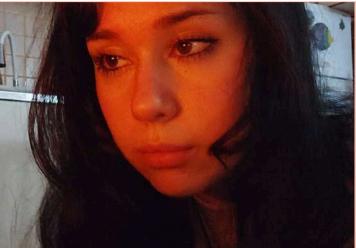
Анђела Тасић

Боље четка у руци него тостер у кади.

Никола Радаковић

Кроз боје и оловке покушавам изразити емоције, осећаје и тренутке свог живота. На уметност гледам као на начин изражаја и могућност да се тренутак светске свести забележи кроз боје, папире и платна. Експресија емоција је моћна ствар. Она омогућава заоставштину душе на платну.

Јана Терзић

Једног досадног понедељка сам слушала музику и замислила сцену која иде уз текст песме. Узела сам папир, оловку и тако је све кренуло. Од тада је прошло 32 понедељка, око 20 илустрованих песама и још увек тражим следећу за цртање.

Катарина Мандић

Моји радови највише представљају мене, не волим ограниченост и бежим од правила. Волим да пустим да моје руке представе моје врлине и мане на лист папира и да их покажу у најлепшем светлу. Скоцкани су колико и непромишљени и изненадни, баш као и ја.

Станко Радосављевић

Своју инспирацију налазим у дигиталном свету, у уметности нових медија и из тога правим своја дела. Волим да стварам уметност која има неку поруку и концепт, обично се везујем за теме данашњих дешавања и проблема. Дигитална уметност је моје сигурно поље у коме сам се максимално пронашао и које ми омогућава да се у потпуности изразим.

Катарина Ивковић

Сликам кад ми дође, кад нешто видим, сањам, измислим. Док сликам слушам Секу Алексић за додатну инспирацију. Некад слике имају значење од старта, а некад га пронађу у међувремену. Схватите их како вам се свиди :р

+++++++++++ ПОЕЗИЈА & ПРОЗА

Луна Ђорђевић

Верујем да свака особа којој се приближимо и сваки тренутак кроз који прођемо у животу оставља у нама део себе. У немогућности да те делиће склопим у слагалицу своје личности која би другима имала смисла, окренула сам се поезији. Не знам ни да ли је то имало смисла, никад нисам била баш за прозу. Зато мало причам и много пишем.

Селена Вишнић

Муче ме снови, али не на онај морбидан начин. У њима виђам свог сијамског близанца. Вечито ме пече место којим смо повезани и то ме испуњава мирном радошћу. Нипошто не желим да одрастем. Колике су шансе да ме вратите мом колоструму?

Вук Попадић

Сакупио сам духове од Авганистана до Гватемале и обазриво им рекао да не верујем у духове. Они су поручили да ће свакако наићи; доба смрти и живаца, Госпа од Гвадалупе.

Анђелија Станчуловић

За мене песма настаје случајно, моје мисли су стихови којима се водим. Некад им се скроз препустим, и баш тад се највише изненадим куда ме одведу. Сада у ретроспективи, чини ми се да пречесто размишљам о огледалима и љубави, иако и даље одлучно тврдим да нисам романтик. Писање је мој бунар олакшања, у њега лако побацам све оно дубоко и тешко у себишто не могу да изговорим наглас, док ми се његов одјек враћа и чини да коначно разумем шта ми се то догађа.

Милица Милуновић

Хтела сам да све што икада створим буде чиста имплозија мене, неизбрушен траг мог постојања, белешке мог дисања. Када сам престала са претенциозним наметањем и расипањем најдубљих осећања, почела сам да пишем.

Елена Адамовић

Ово је нешто сасвим моје. Та слова која се љубе на папиру, или дрхтај случајног пролазника који запазим, не очима, већ срцем, је покретач мојих мисли које су свуда. Покушавајући да нађем суштину која је можда чак и индивидуална пружам некоме могућност да чује то за чим трага. Сваком удисају придајем значај, а следећи издах написан је новом речју.

Ана Црноглавац

Неко је ове приче много тукао. Бринем о њима, да би им ране што пре зарасле. Када им чистим рупе на кожи, причају ми дуго и детаљно. Исповедају ми се. И оно мало слободе што имам, њима дам. Лебде у неком међупростору – између онога што оне јесу и онога што бих ја волела да постану. Ту је нека вода у којој кључају. Чекам их. Не знам заштоличе на људе. Личе на мене.

Теодора Стојановић

Моји радови су само још један велики хербаријум који ћу оставити иза себе у нади да ћу спасити део моје младости од заборава, људи у мојим песмама ће тако бити вечно насмејани и хартије ижврљане мастилом ће увек мирисати на сладуњава лета.

Николина Ћирић

Јако ми је тешко да објасним шта је мени поезија без да звучим много претенциозно. Једноставно речено, пишем да бих саму себескапирала. Мање једноставно, али лепше речено: поезија је мени врло препознатљива енергија коју проналазим у свему што носи откровење - од другаричиног осмеха до начина на који се спрема сарма, а записујем је да бих на делиће секунди изазвала у себи судњи дан, дан спасења или било какав осећај бесмртности.

Маша Рудовић

Када снимам филм осећам се као да су моје очи камера, мој живот филмска скрипта а мој таленат прилика да причам приче. Кроз филмске кадрове најбоље разумем свет око себе и кроз њих делим свет са другима. Стварам да бих пореметила публику. Не волим пасивности жеља ми је да сви имају јаку и утврђену реакцију након гледања мог филма. Прихватам могућност стварања било чега онда када ме идеја и инспирација, руку под руку, посете. Филм као и живот сводим на само две речи: акција и рез.

Јанко Стефановић

Ејхеј. Поздрав. Девет од десет испитаних кажу да им је овај мој филм улепшао дан. Случајност?

Уна Крстојевић и Милица Крњаја

Човек је најсрећнији кад ради оно што воли, рекли су нам на почетку нашег рада. Веома смо срећне што поново можемо да прикажемо тај почетак, наш први рад, наш филм. Вођене једном жељом, прошле године смо успеле да започнемо, сада већ велики живот наших дела. Али, данас није битан прогрес који се десио временом, ни оно где се нас две налазимо тренутно, већ се враћамо тамо где је остало оно мало вештине коју смо поседовале у, тада првој години средње школе, и оба наша срца, која су због овог пројекта почела да куцају заједно и створила једно.

Јованови

(Варвара Алексић, Олга Крстић, Марко Ђуровић)

Снимамо филмове како бисмо пронашли сами себе, али у процесу снимања, схватили смо да се не можемо свести само на неколико кратких црта и стереотипа већ на океан најразличитијих утицаја и искустава.

Алекса Живић

Сматрам да је бас гитара је помало занемарен и можда мало потцењен инструмент. Заљубио сам се у овај инструмент чим сам га чуо зато што сам видео огроман потенцијал у њему. Имао сам осећај као да је повезао моја два омиљена инструмента у тренутку, гитару и бубњеве. Мелодични и перкусиван начин на који може да се свира бас гитара даје ми велику мотивацију да урадим нешто оригинално. Мислим да су моје композиције уско повезане са начином како сам се осећао у тренутку када сам их компоновао. Такође мислим да је музика генерално јако леп начин да се исприча ваша лична и оригинална прича.

Вељко Живковић

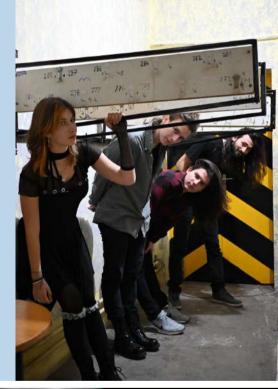
Волим да ствари вибрирају и праве звукове.

Андрејин Крст

(Јелена, Ненад, Младен и Немања)

Ненад, Младен, Немања и ја (Јелена) оформили смо Андрејин Крст пре скоро две године. За то време наступали смо у неколико градова широм Србије и саставили довољно ауторског материјала за први албум, који ћемо, надам се, ускоро објавити. Када нас неко пита који је жанр наше музике, најлакше је да кажемо дарквејв или готик рок, а заправо у нашем звуку има свега. На фестивал се пријављујемо са циљем да представимо себе и своју музику што већем броју људи:)

Локвањ Генг

Мочварна банда опскрбљује неговатеље аудитивних уметности широм Галенике (直図市; 直轄市) и блока 70.

Зајебуксна продакшн премијерно представља мултиглобално – интеркултурално продуховљен дуо неизмерног квалитета (најбољи) и завидне симбиозе под називом Локвањ Генг ™ који ће први пут дозволити да њихов сјај упију ванмочварни обитаваоци и Жикић. Пркосно величанственошћу ове грациозно деликатне музичке, стилистичке и у време разоноде терористичке и ватерполо групе не јењава блаконаклоност и у никада до сада виђеној количини ни скормност (јако су богати али гаје презир и гнушају се пред спомињањем њиховог апсурдно-апстрактно превазилазећег богатства у финансијском, спиритуалном, уметничком, интелектуалном и социјалном погледу). Представници овог божански склоног колектива су Зоди и Лезор које одликује већ поменута непојмљива скромност упркос несразмерно планетарним оквирима у којима се налази количина њихове успешности у виду финансијске, уметничке, карактерне и филозофске независности.

CAL

Локвањ у води вода у бари бара у блоку у блоку штек. (емоуџи цоол)